

inimeste ees. Nad ei joomu teiste inimeste arvamiste järele, vaid tahavad Jeesust leida sõltumata teistest. Jõulud 1978. a.

Lk. 2, 1-20

Täna 1978 aastat tagasi sündis maailmale Päästja. Püha Evangeelium teatab meile sellest järgmist: "Ja nemad tulid ruttu ning leidsid Maarja ja Joosepi ja lapsukese, kes söimes magas". Esimesel Jõuluööl sündis tuli Õnnistegija väikese lapsukesena ilmale. Juba samal ööl tulevad esimesed inimeste esindajad - karjased - Jeesuslapse juurde. Karjased on õnnelikud, et tohivad esimestena vastsündinud Õnnistegijat leida ja kummardada.

Kõik, mida karjased sellel ööl tegid on ka meile ilusaks eeskujuks.

Sellel ööl on karjased öövalves. Nad jälgivad ja näevad kõike, mis nende ümber sündib. Neil ei ole mingeid rikkusi kasutamiseks. Nemad on need, kes omavad selget pilku, et mõista suurimat sündmust maailma ajaloos.

Nende juurde ruttavad inglid teatama rõõmsõnumit: "Vaadake ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis saab osaks kõigile rahvale, täna on teile sündinud Taaveti linnas Õnnistegija, kes on Issand Kristus!" /Lk.2,10/

Peale ingli sõnu Õnnistegija sündimise kohta, usuvad karjased kindlasti, et see tõesti nii on. Nad ei lähe juudi preestrite juurde või teiste haritud inimeste juurde, et teada saada nende otsust selle kohta, mis ingel neile oli ilmutanud. Nad ei oota, kas ehk vahest teised enne neid Kristuse juurde ei läheks. Nad ei karda seda, mida inimesed neist kõnelema hakkavad, kui nad öösel väikest lapsukest otsivad.

Ingli teade on nii selge, õnn Jeesust leida nii suur, et ükski inimene ei suudaks neid petlemata minemast takistada. Neil ei ole kartust

inimeste ees. Nad ei joendu teiste inimeste arvamide järgi järele, vaid tahavad Jeesust leida sõltumatult sellest, kas teised Teda otsivad või mitte.

"Läki nüüd Petlemma ja vaadake seda asja, mis Issand meile teada on andnud!" /Lk.2,15/ ütlevad nad üksteisele.

Karjased ruttavad. Nad ei oota päeva saabumist. Nad ei ole hirmul ega mures selle üle, mis juhtub nende lammastega nende äraolekul. Ingel ei käskinud neil Petlemma minna. Ta ainult külastas neile, et Kristus on sündinud. Puhta ja alandliku südamega karjased ei vaja käsku. Nende süda ajab neid Jeesuse juurde. Kui nad oleksid esiteks oodanud, kas teised inimesed ka Jeesuse jurde lähevad. Kui nad oleksid oodanud valget päeva, soodsamat aega ei oleks nad vist iialgi oma elus õnnistegijat näinud. Aga nad ruttavad kohe Petlemma.

"Ja nemad tulid ruttu ning leidsid Maarja ja Joosepi ja lapsukese, kes söömas magas!" teatab püha Evangeelium.

Karjased ei pettunud. Nad ei kahetsenud, et nad Jeesuslapsukese juurde olid rutanud. Sellepärast ütleb tänane evangeelium: "Karjased läksid tagasi, austades ja kiites Jumalat kõige eest, mis nemad olid kuulnud ja näinud, nõnda kui neile oli öeldud" /Lk.2,20/. Nad olid leidnud suurima õnne, kui nad olid oodanud.

Armsad kristlased! Need karjased olid esimesed Kristuse kummardajad. Nad olid Maarja ja Joosepiga ainsad osavõtjad esimesest Kristuse austamisest. See oli esimene jõulujumalateenistus Kristuse auks. Laut oli seal kiriku asemel, ei põlenud küünlad, ei helisenud kellad, ei mänginud orel. Ent ometi olid kõik õnnelikud, kuna Jeesuslaps oli seal.

Kahetuhande aasta kestel on loendamatud miljonid inimesi Kristuselt jõuluajal külastanud, on uskunud Temasse ja leidnud õnne Tema juures. Me viibime täna samuti karjaste seltsis koos

Joosepi ja Maarjaga Jeesust tervitamas.. Kui me Kristust kummardame ja Teda sündimise eest täname palume me endile alandlikult Petlemma karjaste vaimu : selget pilku, mis iial ei kahtle Jumala Sõnas, julgust Jumala Sõnale ja kutsele järgnemiseks püha energiat Kristuse kutsa otsimiseks ning Tema juurde viivitamatuks minekuks, ilma ajalike arvestusteta. Kui leiame Kristuse ,siis oleme kõik leidnud. Aamen.